



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 42. Vezirii sævitia in suos Belliduces.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

Sæc. XVII. Poloniæ Rex cum omnibus ceteris Bel-
 liducibus urbem ingressi, Templum S.
A. C. 1683. Stephani accessere, ipsoque Polono
 hymnum Ambrosianum intonante &
 Episcopo Colonitio sacris operante,
 una omnes Deo Maximo grates persol-
 verunt: Bavarus quoque Elector en-
 sem, quem Oettingæ acceperat, Cæ-
 sari præsentans, dixit, nunc primum
 se eo in Austriacæ gentis commoda,
 & in ejusdem, ac Religionis hostes
 usurum: præfatus autem Episcopus a
 Cæsare petiit, ut dejecta e turris apice
 Luna Mahometana, quæ Anno 1529,
 Sultani jussu apposita erat, ejus loco
 Crux Christi affigeretur, quod etiam
 mox duorum Tyrolensium conatu esse-
 ctum est.

§. XLII.

Vezirii sævitia in suos Belliduces.

Viennensis Urbis obsidio a decima
 quarta Julii ad septimam Septem-
 bris diem, (uti ex Vezirii tabulario
 compertum erat) Sultano stetit impen-
 dio duodequingenta millium &
 quingentorum: cecidere Bassarum prin-
 cipes tres, Janissarorum Tribuni quin-
 decim: a die autem septima ejusdem
 Mensis desiderata sunt triginta duo Tur-
 carum millia. Ex obsessis septem mil-
 lia

lia ferro, morbo autem haud plures Sæc. XVII
 periere: in acie pene quatuor millia, A. C. 1683,
 ex quibus præcipui Julius Ludovicus
 Sabaudia Princeps, Thomas Arem-
 bergius Dux, Thomas Princeps Croyus,
 & Trautmarsdorffius Comes. Tantillo
 impendio tam ingens stetit victoria, to-
 tiusque Christiani Orbis servata liber-
 tas: Vezirius autem dolorem inde con-
 ceptum nonnisi horrenda suorum lanie-
 na temperare poterat; præprimis enim,
 cum præter turpem fugam nil sibi re-
 liquum cerneret, suas concubinas, ne
 Christianis cederent, ipse rabie im-
 mani jugulavit, multosque ex Christia-
 nis captivos trucidari præcepit: postea
 Kisler-Agam Budensem Budam, quem
 oppugnandæ Viennæ consilio semper
 oblituisse noverat, ipse suo acinace con-
 fodit, eademque crudelitate Effekii &
 Possægæ Bassas, necnon Ductores quin-
 quaginta interfici iussit; nec tamen hac
 barbarie militis odia, & Sultani furo-
 rem declinare poterat. Hic enim tum
 Belgradi degens, accepto cladis nun-
 tio in tantas erupit furias, ut parum
 abesset, quin infelicis expeditionis te-
 stem pugione confoderet; insuper præ-
 ter plurimos Bassas capite truncatos
 ipsum Vezirium strangulari, ejusque
 pellem corpore detractam sibi Adria-
 nopolin transmitti præcepit: Moscoviæ
 O 2 etiam

Sæc. XVII. etiam Legatum, qui Czechirini aliarum-
A. C. 1683. que urbium nuper Russis ereptarum re-
 stitutionem urgebat, pessime habuit, plures ex Proceribus Græcis & Judæorum primoribus trucidari, ipsum Patriarcham Constantinopolitanum unum cum præcipuis ejus Ministris, perinde ac si cum Moscho clandestina agitaissent consilia, interfici jussit, a Gallis tamen placatus mortis pœnam postea remisit.

§. XLIII.

*Pugna ad Barcanum Polonos inter
& Turcas.*

Calmet Hist. de Lorrain. t. 3. l. 40. pag. 930. Post tantam cladem injectumque terrorem absdubio hostis ad internecionem deleri potuisset, si ad legendos victoriæ fructus non deferbuisset Fœderatorum ardor; sexta enim ab liberata Vienna die jam Saxo cum suis in patriam reversus est, Waldeckius quoque Princeps, qui Franconiæ & Sœviæ copiis præerat, ad novas expeditiones sibi nova quoque mandata fore expetenda caussabatur, denique ad ultiores progressus parum animorum undique elucebat, ac Turcæ vel ideo penitus devicti non fuere, quia victores diutius vincere tæduit. Bavarus quoque Eiector demum se reversurum declarabat, nisi alieno imperio solutus, *sepa-*